

Ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου τὸ γραφεῖον τῆς «Εστίας» μεταφέρεται εἰς τὸ ἰσόγειον πᾶνωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μόστρα ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγγέλου, ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

Ἔνεκα τῆς μετακομίσεως ταύτης εἰς μέρος οὐχὶ τόσῳ κεντρικὸν ἢ κατὰ φύλλον πώλησις τῆς «Εστίας» θὰ γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς, οὐχὶ μόνον ἐν τῷ γραφεῖῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς διὰ τῶν συνήθων ἐφημεριδοπωλῶν, οἵτινες θὰ ἔχωσι κατ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα φύλλα τῆς «Εστίας» πρὸς πώλησιν.

Τόμοι τῆς «Εστίας» καὶ παλαιὰ φύλλα θὰ πωλῶνται, ὡς πρότερον, ἐν τῷ γραφεῖῳ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἡ τοιοῦτον διαφρμισθεῖσα ἐπιχείρησις τῆς διορύξεως ὑπογεύου σήραγγος ὑπὸ τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης οὐκ αἰνέται ὅτι ναυαγεί ὀριστικῶς, τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀποσυρμένη ἐν τῇ Βουλῇ τὰ πρὸς τοῦτο ὑποβληθέντα νομοσχέδια, καὶ ἀρνούμενης νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν. Εἶνε ἀλλοῦς ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως φέρει χαρακτῆρα προσωρινόν, καθότι ὁ ὑπουργὸς Συμπεριλαιν διακήρυξεν ὅτι κατὰ τὴν προσεγῇ νομοθετικῇν σύνοδον θέλει διορίσει ἐπιτροπὴν ἵνα κατὰ βῆθος μελετήσῃ τὴν μετὰ πύσης σφοδρότητος καταπολεμηθῇ ἡ ἐπιχείρησις ὑπὸ αὐτῶν τῶν πρωτεύοντων ὀργάνων τοῦ βρετανικοῦ τύπου καὶ ἀνδρῶν διακρεπεστάτων ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς ἐπιτήρης, οὐδεμίαν δύναται νὰ διατηρήσῃ ἐλπίδα περὶ νέας τινος ἀποφάσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως. Ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ διαμεινῇ αἰωνίως ὅτι ὑπῆρξε πάντοτε, τοῦτέστι νῦν, εἰς τὴν τοπογραφικὴν αὐτῆς θέσιν καθορὰ τὴν ἀνήτοι. Καταμάχον αὐτῆς ἴσῃ, καὶ τὴν θέσιν ταύτην δὲν ἐννοεῖ νὰ τὴν μεταβάλῃ. Ὡς φυλάττει ἀδίκτους τὰς οἰκίας τῆς, αὐτὴ θέλει νὰ διατηρήσῃ ἀπαράβιαστον καὶ τὸν προμαχῶνα τῶν περιόριστων αὐτῆν κυμάτων.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τὸ βιβλίον» ἐν Παρίσις ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1848 ἐξεδίδοντο κατ' ἔτος 25 νέα μουσικὸν ἔργα, προϊόντα δεκαπέντε συγγραφέων. Τὰ δὲ σήμερον ἐκδιδόμενα ἀνέρχονται εἰς τριακόσια παράγονται δὲ ὑπὸ 57 μουσικογράφων.

Ἡ διασημωτάτη τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων «Γενικὴ Ἐφημερίς», ἡ καὶ Allgemeine Zeitung λεγόμενη ἄτε ἐκδιδόμενη ἐν Augsburg τῆς Βαυαρίας, μεταφέρει τὴν ἔδραν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου εἰς Μόναχον. Ἡ ἐφημερίς αὕτη εἶνε μία τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Γερμανίας.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ προαετίῳ τοῦ Λονδίνου Βῆθ ἀπεκαλύθη ἀνδρὶς τοῦ Γλάδστωνος, ἐνώπιον τῆς συμφορᾶς τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ κομήτος καὶ τῆς κομήτιδος Γράμ-βλ καὶ πλείστον ἄλλων περιφανῶν. Παρίστανται δὲ ὁ ἀνδρὶς τὸν γεραιὸν ὑπουργόν ἐν σχήματι τοιοῦτον οἷον συνήθως λαμβάνει ἀνιστάμενος ὡπὼς ἐκπονήσῃ λόγον μακρόν. Τὸ μνημεῖον ἡγέρθη ἀπὸ τῶν φιλῶν καὶ ὁμοφρόνων τοῦ ὑπὸ πλείστα ἐπόψεως Οὐμασιῶν ἀνδρὸς, ὅστις εἶνε ἀλλοῦς σέμνωμα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκατονταετηρίδος.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐν Γαλλίᾳ ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Pasteur νέον ποσὸν ἐκ 50,000 φρ. ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ μελέτας ἐπὶ τῶν μολυσματικῶν ἀσθενειῶν τῶν ζώων.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ἐχορήγησεν ἤδη τῷ διασημῷ σοφῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ 50,000 φράνκ. κατὰ τὸ 1880 καὶ 40,000 κατὰ τὸ 1881.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτιμῶσα τὰ ἐπιτευχόντα ὑπὸ τοῦ κ. Pasteur ἐν ταῖς μελέταις αὐτοῦ ἀποτελέσματα, ὁμοφώνως ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος.

Κατὰ τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας ὁ δεινὸς ἀρχαιολόγος Ἀχιλλεὺς Γεναρέλλις ἤτήσατο παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἄδειαν νὰ διενεργήσῃ ἀνασκαφὰς παρὰ τὰς τέσσαρας πλευρὰς τῆς ἐν Ῥώμῃ στήλης τοῦ Τραϊανοῦ. Ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος ἐτελεύτησε κατὰ τινα ἀποδημίαν εἰς τὴν Ἀνατολήν· κατὰ δὲ τὴν ὁμόφωνον τῶν ἱστοριογράφων ὁμολογίαν, ἡ κόνις τοῦ ἀμέσως ἀνεκοιμήθη εἰς Ῥώμην καὶ ἐντὸς χρυσῆς κάλπης κατεχώσθη ἐγγὺς τῆς στήλης. Ὁ ὑπουργὸς μελετᾷ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι ὅκα εὐρεθῇ οὐ μόνον ἡ χρυσὴ κάλπη, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι ἀρχαιολογικὸν κειμήλιον.

Ὁ ἔως τῆς σήμερον πρὸς ἀπλὴν διασκέδασιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατασκευαζόμενος ἀεροδρόμων (ἀερόστατον) ὁ ἐξυπηρετῇ ἀπὸ τοῦδε καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς μετεωρολογικῆς ἐπιστήμης. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Παρίσις ἀερόστατου οὐκ ἔχῃ πάντοτε πρόχειρον ἀεροδρόμονα πρὸς ἀκρίβειαν τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς ὑγρότητος τοῦ αἵρος. Τὰ χρεώδη ἐργαλεῖα τῆς ἀναμετρήσεως εἶνε ἤδη ἔτοιμα. Ἐν τεταγμέναις ὥραις, ἀλλὰ νημερῶς οὕτως, ὁ ἀπολύεται εἰς ὕψος πολλῶν ἐκατοντάδων μέτρων.

Κατὰ τινα ἐκ Μόσχας ἐξῆλθον δημοσιευθεῖσαν ἐν τοῖς «Central Neus» οἱ ἐπιζητῶντες ἐν τῇ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομῇ τῆς «Jeannette» ἀφίκοντο τὴν 16 (ν.) Ἀυγούστου εἰς Μόσχαν, ὅπου λαμπρῶς ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς. Καθ' ὅδε διεγροῦνται οὗτοι κατὰ τὴν ἐξάμηνον πεζοπορίαν αὐτῶν ἠναγκάσθησαν νὰ φάγωσι καὶ αὐτὰ τὰ ὑποδήματα τῶν ὅπως καταβόλων τὴν κατατρούσαν αὐτοὺς πύλιν.

Ἐπίσης ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι τὸ στέδιον περὶ ῥωσικῆς ἐκδρομῆς εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀφρικὴν ἐγκατελείφθη.

Τὴν 20 προσηλὺς Σεπτεμβρίου γενήσονται ἐν Κωνσταντινῇ τῆς Ῥώμης τὰ ἐγκαίνια νέου μουσείου φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ Γαριβάλλη, περιλαμβανόντος δὲ ἀποκλειστικῶς πράγματα ἀνήκοντα ἄλλοτε εἰς τὸν ἀποθανόντα στρατηγόν.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων, τῶν ἀποσταλέντων μέχρι τοῦδε διὰ τὸ μουσεῖον τοῦτο εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν διοργάνωσιν αὐτοῦ ἱππότην Placidi, ὑπάρχει καὶ σκαπάνη ἡ ὁ Γαριβάλλης μεταχειρίσθη ἐπὶ μακρὸν διὰ τὰς ἀγροτικὰς αὐτοῦ ἐργασίας ἐν Καπρίσ, καὶ ἣν ἐδώρησαν εἰς τὸ μουσεῖον οἱ ἀδελφοὶ Vecchi. Πρὸς πίστωσιν δὲ τῆς γενήσεως τῆς σκαπάνης οἱ δωρήσαντες αὐτὴν ἐπισυνέψαν τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν, ἣν ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς ὁ Γαριβάλλης ἐν ἔτει 1861.

«Ὡς ἀντάλλαγμα τῆς νέας σκαπάνης ἡν μοὶ ἀπεστείλατε, σὰς ἀποστείλλω καὶ ἐγὼ ἐκείνην ἣν ἐπὶ μακρὰ ἔτη μετεχειρίσθην διὰ τὰς ἀγροτικὰς μου ἐργασίας.

Ἀπὸ τοιαύτη εἶνε ἡ ἐπιθυμία σας, τηρήσατέ τὴν ὡς μαρτύριον τῆς πεποιθήσεως ἣν ἀπὸ πολλοῦ διατρέφω, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν ἐσκέπτοντο καλλίτερον, ὠρεῖον νὰ μεταχειρίζονται τὸν σίδηρον, τὸ πολυτίμον τοῦτο μέταλλον, οὐχὶ ἵνα φρονέωσιν ἀλλήλους, ἀλλ' ἵνα πορίζωσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος περισσότερα μέσα εὐδαιμονίας».

Ἐυθροῦς τις καθηγῆται τῆς φιλοσοφίας ἐν Tubingue θέλει δώσῃ μεγαλοπρεπὴ χορὸν ὅπως ἐορτάσῃ τὴν διαχρυσιστὴν τριακοσιεστὴν καὶ δωδεκάτην ἐπέτειον τῆς γενήσεως τοῦ Πλάτωνος.

Κατὰ τὰ διελκόμενα τοῦ χοροῦ ὑποκρίται ὁ ἀπαγγέλλων τὸν «Φαίδωνα» καὶ τὴν «Ἀπολογία» τοῦ Σωκράτους».

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Κλειούς» ὁ ἐν Κερκύρῃ καθηγῆται κ. Σπυρίδων Παπαγεωργίου δημοσιεύει ἑξῆς λόγον διατρέχον περὶ τινος αἰγυπτιακοῦ παπύρου, ὃν παρυσίασεν εἰς τὸ πέρυσιν ἐν Βερολίῳ συγκροτηθὲν Συνέδριον τῶν ἀσινολόγων ὁ παρ' αὐτῷ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωσσίας καθηγῆται κ. Β. Γολένισεφ. Ὁ πάπυρος οὗτος, οὐ ἑλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, περιέχει μυθὸν τινα αἰγυπτιακὸν πολ-

λὴν ἀναλογίαν παρουσιάζοντα πρὸς τὴν ὑπερβολικὴν ἀφήγησιν τοῦ ναυαγίου τοῦ Ὀδυσσεύς· καὶ τῆς εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων ἀφίξεως· καὶ διατριβῆς αὐτοῦ ἐκ τούτου δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἡμέραν συμπραίνει· ὅτι ὁ αἰγυπτιακὸς μῦθος καὶ ὁ ὑπερβολικὸς εἰσι στενὸν συνδεδεμένοι· καὶ ὅτι ὁ δεύτερος εἶνε ἄλλη ἐκδοσις τοῦ πρώτου, μετασχηματισμένη εἰς μορφήν ἑλληνικὴν. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ αἰγυπτιακὸν μῦθευμα, ὡς πολὺ ἀρχαιότερον, μετεδόθη εἰς τοὺς Ἑλληνας, ὁ κ. Γολένισεφ τολμᾷ νὰ γνωματεύσῃ ὅτι γέφυρα οὕτως εἰπεῖν τῆς μεταβάσεως ὑπῆρξαν οἱ Φοίνικες, οἵτινες διετέλουν εἰς μεγάλην ἐπιμειξίαν πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τοὺς Ἑλληνας.

Τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος πάμπαν ἀνεῖρεν ὁ κ. Γολένισεφ ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ τῆς Πετρούπολεως βιβλιοθήκῃ· ἀνέκει δὲ προφανῶς εἰς τοὺς χρόνους τῆς Μείσης Βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων, περὶ τὴν 13 Δυναστείαν (2400 ἔτη π. Χ.), μίαν τὴν λαμπροτέρων ἐποχῶν τῆς φαραωνικῆς γραμματολογίας.

— Ἐξεδόθη ὁ πρώτος τόμος τῆς βουλγαρικῆς μεταφράσεως τῆς «Ἰλιάδος» τοῦ Ὁμήρου. Ἡ μετάφρασις ἐγένετο εἰς στίχους καὶ στολιχέται διέκονογραφίῳν. Μεταφραστὴς εἶνε ὁ κ. Φ. Βελλίεφ καὶ ἐκδότης ὁ κ. Κ. Δημῶφ.

— Περὶ τῆς ἀνακαλύψεως· ἐν Σίμῳ τοῦ ἀρχαίου ὑδραγωγείου τοῦ Εὐπαλίου, ἥς ἐμνήσθημεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, γράφουσιν ἐκ Σίμου εἰς τὸν «Αἰῶνα» τὰ ἐπόμενα·

«Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδοτου μνημονευόμενον ἀμφιστομον ὄρυγμα τοῦ Εὐπαλίου, ἥτοι τὸ ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον Εὐπαλίου Νευστρώφου τοῦ Μεγαρέως, ἀρχιτέκτονος ἀκαίματος κατὰ τὸν στίχον τοῦ Χριστοῦ αἰῶνα, ἀνεκαλύφθη σχεδὸν ἥδη, καὶ ὁλόκληρον ἀνεκαλυφθήσεται προσεγγίως, τῆς ἐργασίας βαιουσίης. Ἡ δὲ «τὸ τρίτον», καθ' ἡρόδοτον, «τῆς Σίμου θαύμα» πρόκειται ἀφυσὸς ἐστὶ μαρτύριον τῆς τε μεγαλοφυΐας καὶ τῆς ἐπιχειρηματικότητος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἡ δόξα τῆς ἐν γένει ἀνακαλύψεως καὶ ἀποκαλύψεως τοῦ μεγάλου καὶ ὄντως θαυμασίου τούτου τῆς ἀρχαιοτάτης μεγαλοφυΐας ἐπεφυλάσσεται τῇ σαμιακῇ κυβερνήσει, ἀρχαίᾳ τῶν ἀνακαλύψεων αὐτῆς ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ὄρον τῆς ἀρχαίας Σίμου, τὰ νῦν Τηγνίου, κλίσεως τοῦ ὄρου Κίστρον καὶ παρὰ τὸ ἑλληνικὸν μετόχον Παναγίας τῆς Πολυαρμενίτσας ἢ Σουλκιανῆς, ἃς τῇ ἐκτισμένῳ ἐν μέσῳ βαθέος καὶ μεγάλου σπηλαίου, πλῆρους ἀποκρυσταλλώσεως. Οὕτως ἐν τοῖς σπλάγγνοις τοῦ ὄρου Κίστρον ἢ μέλλον Βουνοῦ τοῦ Ἀμπέλου, πρὸ ἐτῶν ἀκριβῶς 2,500, ὁ ἄνθρωπος, ὑπερῶς τὰς ἀνυπερβλήτους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δυστοκίας, διὰ τῆς σφύρας καὶ τῆς ομίλης τοῦ ἐργάτου ἀνέωξεν ὄρυγμα (galerie souterraine) ἀμφιστομον, ἐπὶ τὰς μὲν καὶ ἐπέκεινα σταδίων μήκους, ἥτοι ἐξ μιλίων, ὥστε τουτέστιν ἀποστάσεως· ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου δὲ καὶ πλάτους δεκάεξ ποδῶν. Ὅποιον μεγαλοπρεπὲς ὄντως ἔργον, ἀντιμετωπίζον ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἱθαυμάσμεν, τὴν διάτρησιν τῶν Ἀλπεων, ἀνὸς ὅς· πρὸς τὴν ἔκτασιν, τουλάχιστον ὡς πρὸς τὴν ἐντέλειαν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐργασίας! Κάτωθεν τῆς σφύρας ταύτης (tunnel), θαυμασίως καὶ κανονικῶς λαβερμένους ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ βελθέντος βουνοῦ Κίστρον, καὶ διὰ ποικίλων ἥδη σταλακτιτῶν ὑπεράνωθεν κεκοσμημένους, εἰς βάθος εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα πήγμων ἐν τῷ βράχῳ ἀναλόγως τῆς ἑδαφικῆς ἀνωμαλίας χάριν τῆς χωροσταθμίσεως καὶ τῆς ἰσοσταθμίσεως τῆς πηγῆς, ἀπαντᾷ τις ἕτερον ὄρυγμα, ὑπὸ τὸ ὄρυγμα κυρίως εἰπεῖν, ἐν τῷ μέσῳ ἀκριβῶς πλάτους τριῶν ποδῶν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ διωγέμεστο διὰ σωλήνων ἐκ τῆς πηγῆς τῶν Ναχιῶδων [ἴσως Νηριθῶν, Ναϊθῶν], εἰς τὴν πόλιν τῆς Σίμου, διερχόμενον καὶ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως αὐτῆς».

— Ἐπερατώθησαν αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνεργοῦμεναι ἐν Διῇ ἀνασκευαὶ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως διαρκέσαι δὺς περίπου μῆνας. Τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐν αὐταῖς εὐρημάτων εἶνε μικρὸν ἄγαλμα Ἀφροδίτης, ἀντίτυπον τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλου, μικρόσχημος κεφαλὴ Ἀφροδίτης χειρομακτισμένη, ὑπερμέγεθες ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ῥώμης, γυμνὸς μαχόμενος πολεμιστὴς, τελαμών, ἀρχαίκατινες ἐπιγραφαὶ καὶ ὑπὲρ τὰς 100 ἐνεπίγραφοι λαβαὶ ἀποφύων. Τὰ ἔργα ταῦτα μετεκομίσθησαν εἰς Μύκονον καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ ἐκτῷ Μουσείῳ, ὅπου εἶνε ἀνεμφοδότητος ἐν τῶν σπουδαιότερων Μουσείων τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως ἔνεκα τῶν ἐν αὐτῷ πρωτοφανῶν καὶ πολυτίμων ἀρχαίων ἔργων, ἀπερ οὐδὲν Μουσείον τῆς Εὐρώπης κατέχει. Αἱ ἀ-

νασκευαὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

— Τῇ ἀξιεπαίνῳ εἰσηγήσει τοῦ νέου πρυτάνεως κ. Π. Κυριακοῦ διάφορα ποτὰ ἀνεγράφησαν ἐν τῷ ἐφετεινῷ προ-υπολογισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου σκοποῦντα τὴν θεραπείαν σπουδαίων ἀνγκῶν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἰδρύματος. Ἐκ τούτων τινὰ ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἰδρύσιν πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης, φυσιολογικῆ καὶ ἱστολογικῆς ἐργαστηρίου, χημείου καὶ ἀνατομείου.

— Καὶ εἰς Πάτρας καὶ εἰς Κόρινθον μεταβίβη ὁ κ. Φωκινὸς ἐφρόντισε περὶ συστάσεως δημοσίων γυμναστηρίων. Ἐν Πάτραις τὸ γυμναστήριον θὰ καταρτισθῇ ταχέστατα καὶ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας, διότι ὁ δήμαρχος κ. Θάνος Κανακάρης ἀξιεπαίνῳ μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς νεολαίας ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ γήπεδον θὰ προσφέρῃ ὁ δῆμος κατὰλληλον, καὶ τὴν δαπάνην ὅλην τῶν χρησίμων ὀργάνων ὁ ἀναλάβῃ.

— Ἐξεδόθη γαλλιστὶ ἐν κομψῇ φυλλαδίῳ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀναστασίου Ζίννη ἡ «Περὶ τῆς ὁδοντοφυΐας ἐν τῇ παιδικῇ παθολογίᾳ» διατριβή, ἣν ἀνέγνω ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν.

— Βασιλικῇ διατάγματι ἰδρύθησαν ἐμπορικαὶ σχολαὶ α' τάξεως ἐν Πάτραις, Πειραιεῖ, Σύρῳ καὶ Ἀλεξουπόλῃ, καὶ β' τάξεως ἐν Ὑδρᾷ, Σπέρταϊς, Θήρᾳ καὶ Γαλατσίῳ.

— Ὡραῖον ποιημάτων ἐφημοσίευσεν ὁ ἐν Ζακύνθῳ γνωστός ποιητὴς κ. Α. Μαρτζώκης ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς νεάνιδος Στέλλας Π. Μαρτίν.

— Ὁ ἐν Κερκύρᾳ διακεκριμένος μουσικὸς κ. Δ. Ῥοδοθεᾶτος ἐμελοποίησεν ἐκ τῆς ἐποποιΐας «Ἡθικός κόσμος» τοῦ κ. Ι. Μελισσηνοῦ Διούραμβου, ὃν ἀφιέρει τῷ πρωθυπουργῷ κ. Χ. Τρικούπῃ.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Πληρὲς σύστημα ἐμπορικῆς λογιστικῆς» ὁ κ. Π. Μ. Γιουρδὴς ἀγγέλλει τὴν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλώσσαν ἔκδοσιν τοῦ γαλλικοῦ «Περὶ καταστιχογραφίας καὶ ἐμπορικῶν πράξεων» συγγράμματος τῶν κκ. Goujon καὶ Sardou.

— Ὁ ἐν Σμύρνῃ κ. Γεώργ. Βοντζαλίδης ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν λυρικῆς συλλογῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Νεανικὰ ποιήματα».

— Νέα σατυρικὴ ἐφημερίς ἐξεδόθη ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν τίτλον «Παληνθρωπικὸς», ἐν Πειραιεῖ δ' ἑτέρα ὑπὸ τὸν τίτλον «Βυζαντινὴ τραγέλαφος».

BIBLIA

2614. Ἑστία. Ἐκδόσται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 29 Ἀδικοῦ 1882. Ἀριθ. 348 (296). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4», σελ. 16. Περιεχόμενα: Τὸ ἀκούσιον ταξείδιον. Διήγημα τοῦ Λουκιανοῦ Βιάρ. Μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. — Ἡ αἵρεσις καὶ ἡ πολιτεία τῶν Μορμόνων. — Ἀνέγερσις τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ὁρότου αἰῶνος. — Μία Ὀλιβερὰ στατιστικὴ. — Κυνὸς νοημοσύνη. — Δίνειον πνεῦμα. — Ἀληθῆσαι. — Σημειώσεις.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1686.

Ἀπὸ πόσας βαθμίδας ἀποτελεῖται κλίμαξ, ὅταν, ἐὰν μὲν ἀναβαίνει τις τὰς βαθμίδας ἀνὰ δύο, περισσεύει εἰς τὸ τέλος μία· ἐὰν τὰς ἀναβαίνει ἀνὰ τρεῖς, περισσεύουν δύο· ἐὰν ἀνὰ τέσσαρας, περισσεύουν τρεῖς· ἐὰν ἀνὰ πέντε, περισσεύουν τέσσαρες· ἐὰν ἀνὰ ἕξι, πέντε· καὶ ἐὰν ἀνὰ ἑπτὰ, δὲν περισσεύει καμμία;

Ἐν Πειραιεῖ.

A. N.

1687.

Μὲ ἔχεις εἰς τὰ στήθη σου· τὴ δυνάμει ἐξορίσω, ἢ ἰδοὺ πετῶ ἑς τοὺς ὤμους σου καὶ ἄνασσα καθίξω.

ΛΥΣΕΙΣ

1688.

Πατρίς—παῖς—Πάρις—βίς.